

[Ove Hansen.]

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi gerne vil medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Stetter: Der er en forvirrende trykfejl i fremsættelsestalen. Betalingen af de højere selskabsskatter vil blive påbegyndt i november 1975, står der at læse. Denne termin er forkert, det skal være november 1974; det står i bemærkningerne, og der er altså en uoverensstemmelse mellem fremsættelsestalens og bemærkningernes indhold. End ikke sætternissen er med finansministeren.

Den konservative folketingsgruppes holdning til lovforslaget er kølig og afvisende. Vor holdning skyldes mindre, at de foreslåede selskabsskatteforhøjelser er et led i socialdemokratiets og socialistisk folkepartis spare- og skatteforlig fra marts 1973 — disse arbejdsvilkår må vi jo efterhånden lære at leve med — men i højere grad, at lovforslaget indeholder en skærpelse af dobbeltbeskatningen for den del af udbyttet, der tilfalder aktionærerne. Vi ønsker en ophævelse af denne dobbeltbeskatning, og jeg vil gerne spørge, om vi kan få ministeren i tale på dette punkt.

Holdningen skyldes også, at regeringen nu igen foreslår at tappe de private arbejdspladsers pengekasser for et årligt beløb på denne gang ca. 300 mill. kr. Sidste gang regeringen alvorligt drænedede arbejdspladsernes pengekasser for et stort beløb, var da flertallet i april måned i år ophævede ordningen med afskrivning på bindende kontrakter. Dengang var der tale om en likviditetsforringelse på ca. 1.200 mill. kr. over en, tror jeg, 3-årig periode. Hertil kommer så de nye afgifter, de nye omkostninger, som regeringen enten har gennemført eller agter at gennemføre for de private arbejdspladsers vedkommende.

Jeg mener, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti mishandler disse produktive arbejdspladser. Der findes naturligvis arbejdspladser, som kan magte disse belastninger, men der findes også mange, som i forvejen kæmper med store likviditetsproblemer, og som skal ud på lånemarkedet for at overkomme at betale de nu foreslåede nye forpligtelser.

Vi advarer regeringen mod denne fortsatte jagt på de private arbejdspladser. Vor

advarsel gør formentlig intet indtryk, men hvad siger f. eks. forbundsformand Ejler Sønder fra DASF? Langt de fleste af hans forbundsmedlemmer er beskæftiget på de private arbejdspladser, som regeringen konsekvent tømmer for likviditet. Derved forringer man disse arbejdspladsers muligheder for at skabe trivsel og tryghed. Og hvad siger forbundsformand Max Harvøe fra HK? De HK-medlemmer, som er offentligt ansatte, har ofte 500-600 kr. mere om måneden end de HK-medlemmer, som er privat ansatte. Hvordan tror Max Harvøe, at chancerne er for, at denne forskel nogen sinde kan udlignes, når regeringen fortsat tapper saften og kraften ud af de private arbejdspladser? Det er på høje tid, at de nævnte forbundsformænd og deres kolleger taler alvorligt med regeringen om den politik, som regeringen fører, en politik, som først og fremmest rammer de privat ansatte, som i sammenligning med offentligt ansatte ofte har en meget ringere stilling og ringere vilkår.

Den indkomst, der spares op på de private arbejdspladser, er i forvejen for lille. Vi vil ikke være med til at øge beskatningen, således at overskuddet forringes yderligere.

Ifølge fremsættelsestalen arbejder finansministeren med forslag om udvidet skattepligt for sparekasser og erhvervsdrivende selvejende institutioner. Vi vil ikke på forhånd afvise at medvirke ved gennemførelsen af disse forslag, men vil naturligvis vente med endelig stillingtagen, til vi har set indholdet af disse bebudede forslag.

Jens Føged: Det var ikke med nogen særlig forundring, vi hørte, at hr. Ove Hansen var enig med finansministeren, og jeg bliver heller ikke særlig forundret over om lidt at høre, at SF også er det. Det er jo et led i regeringens spareplaner, står der. Det er en mærkelig form for spareplaner, man har fundet frem til i den side af salen. Det er så godt som altid skatteforhøjelser, vi indtil nu har fået præsenteret. Jeg husker i øjeblikket slet ingen eksempler på forslag om spareanstaltninger fra regeringens side, det er alt sammen skatteforhøjelser, men det må vel være den terminologi, man arbejder med i regeringen og i støttepartiet.

Vi finder, at disse forhøjelser er helt malplaceret i den givne situation, netop nu ved